Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu yhdeksäs jaosto)

11 päivänä joulukuuta 2024*

Institutionaalinen oikeus – Neuvoston ja ammattijärjestöjen tai ammattialajärjestöjen välinen sopimus henkilöstösääntöjen 10 c artiklan täytäntöönpanosta – Ammattijärjestöjen tai ammattialajärjestöjen tunnustamista ja edustavuutta koskevien kriteerien tarkistusmenettely – Tarkistusmenettelyn tuloksia koskeva ilmoitus – Perusteluvelvollisuus – Hyvän hallinnon periaate – Vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä koskeva periaate – Järjestäytymisvapaus

Asiassa T-179/23,

Euroopan yhteisöjen virkamiesten ammattiliitto, neuvostoa koskeva jaosto (FFPE, neuvostoa koskeva jaosto), kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat A. Champetier ja S. Rodrigues,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bauer ja I. Demoulin,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit L. Truchot (esittelevä tuomari), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull ja T. Tóth,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon 9.6.2023 annetun määräyksen FFPE, neuvostoa koskeva jaosto v. neuvosto (T-179/23 R, ei julkaistu, EU:T:2023:328),

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisen vaiheen,

ottaen huomioon 12.7.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

1 Kantajana oleva Euroopan yhteisöjen virkamiesten ammattiliiton neuvostoa koskeva jaosto (FFPE, neuvostoa koskeva jaosto) vaatii kanteellaan ensinnäkin SEUT 263 artiklan nojalla kantajaa koskevan toisen tarkistusmenettelyn tulosta koskevan Euroopan unionin neuvoston 3.4.2023 päivätyn ilmoituksen kumoamista siltä osin kuin siinä pidätetään kantajalle edustavana ammattijärjestönä tai ammattialajärjestönä (jäljempänä AAJ) myönnetyt oikeudet (jäljempänä riidanalainen päätös), ja toiseksi SEUT 268 artiklan nojalla sille tästä väitetysti aiheutuneen aineettoman vahingon korvaamista.

I Asian tausta

2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 10 c artiklan mukaan «kukin toimielin voi tehdä henkilöstöään koskevia sopimuksia edustavien [AAJ:iden] kanssa. Kyseiset sopimukset eivät saa aiheuttaa muutosta henkilöstösääntöihin tai talousarviositoumuksiin eikä niillä saa olla vaikutusta asianomaisen toimielimen toimintaan. Allekirjoittajina olevien edustavien [AAJ:iden] on toimittava kussakin toimielimessä henkilöstökomitean lakisääteisten toimivaltuuksien rajoissa».

3 Tämän säännöksen täytäntöönpanemiseksi neuvosto ja useat neuvoston pääsihteeristön AAJ:t, kantaja mukaan lukien, allekirjoittivat 28.3.2006 Brysselissä (Belgiassa) asiakirjan, jonka otsikko on «Euroopan unionin neuvoston ja neuvoston pääsihteeristön henkilöstön ammattijärjestöjen tai ammattialajärjestöjen välinen sopimus», neuvoston AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevien perusteiden vahvistamiseksi (jäljempänä sopimus).

4 Yhtäältä sopimuksen 2 artiklassa, joka koskee AAJ:iden tunnustamista, määrätään neuvoston pääsihteeristön henkilöstön AAJ:iden virallisen tunnustamisen periaatteesta. Sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa täsmennetään, että sellaiset AAJ:t on tunnustettava, jotka esittävät todisteet siitä, että niillä on neuvoston pääsihteeristössä vähintään 60 henkilöstökomitean vaaleissa äänioikeutettua ja vaalikelpoista jäsentä, jotka ovat maksaneet AAJ:n jäsenmaksun (jäljempänä tunnustamista koskeva kynnysarvo).

5 Tunnustetuilla AAJ:illa on sopimuksen 13 artiklan mukaan mahdollisuus käyttää neuvoston pääsihteeristön käännös-, jäljentämis-, tiedonlevitys- ja viestintävälineitä sen intranet-sivuston aloitussivu mukaan luettuna, pitää kokouksia työajan ulkopuolella neuvoston pääsihteeristön toimitiloissa, käyttää tavanomaista toimistotilaa, jonka ne jakavat muiden tunnustettujen AAJ:iden kanssa, sekä myöntää vastuuhenkilöilleen tai valtuutetuilleen erityislomaa enintään neljä päivää vuodessa, jotta he voivat osallistua neuvoston pääsihteeristön ulkopuolisiin ammattiyhdistysten kokouksiin tai kongresseihin, sekä samoin perustein kuin ammatillista koulutusta varten myönnettäviä erityiskoulutuslomia ammattiyhdistysten koulutusta varten.

6 Toisaalta sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa, joka koskee AAJ:iden edustavuutta, määrätään, että neuvoston on tunnustettava tunnustetut AAJ:t neuvoston pääsihteeristöä edustaviksi edellyttäen, että niillä on kyseisessä toimielimessä vähintään 300 jäsentä, jotka ovat äänioikeutettuja ja vaalikelpoisia henkilöstökomitean vaaleissa ja jotka ovat maksaneet AAJ:nsä jäsenmaksun, mukaan lukien pääsihteeristön entiset virkamiehet tai entinen muu henkilöstö, AAJ:n jäseninä olevat yhteisön eläkkeen saajat, joiden määrä voi olla enintään 50 jäsentä (jäljempänä edustavuutta koskeva kynnysarvo).

7 Sopimuksen liitteenä olevan asiakirjan, jonka otsikko on «Menettelytavat resurssien antamiseksi sopimuksen 4 artiklassa tarkoitettujen edustavien AAJ:iden käyttöön» (jäljempänä liite), mukaan neuvoston pääsihteeristön edustaville AAJ:ille annetaan tilapäiseen käyttöön henkilöstön jäseniä, sihteeritukipalveluja, asianmukaisesti varustettuja toimistotiloja ja matkapuhelimia kullekin niiden täysipäiväiseen käyttöön asetetulle henkilöstön jäsenelle sekä 27 neliömetrin suuruinen monikäyttöinen tila kaikkien käyttöön.

8 Lisäksi sopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa, joka koskee tiettyjen AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevien kriteerien tarkistamista, määrätään, että sopimuksen allekirjoittaneiden AAJ:iden (jäljempänä allekirjoittaneet AAJ:t) jäsenten lukumäärä ilmoitetaan kunkin AAJ:n puheenjohtajan valaehtoisella vakuutuksella yhteisellä sopimuksella valitulle riippumattomalle elimelle sekä samalla täsmennetään pääsihteeristön virkamiehen tai muuhun henkilöstöön kuuluvan asemassa olevien henkilöiden lukumäärä ja yhteisön eläkettä saavien pääsihteeristön entisen virkamiehen tai muuhun henkilöstöön kuuluvan asemassa olevien henkilöiden lukumäärä.

9 Tässä säännöksessä täsmennetään myös, että edellä 8 kohdassa mainitun riippumattoman elimen on tarkistettava, täyttävätkö allekirjoittaneet AAJ:t muun muassa tunnustamista ja edustavuutta koskevan kynnysarvon, ja määritettävä kunkin edustavan AAJ:n suhteellinen painoarvo (jäljempänä tarkistusmenettely). Tämän tarkistusmenettelyn päätteeksi kyseisen elimen on ilmoitettava havaintojensa tuloksista asianomaisille AAJ:ille ja nimittävälle viranomaiselle paljastamatta kuitenkaan mitään menettelyn aikana saatuja tietoja.

10 Lopuksi on todettava, että sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että edellä 8 kohdassa mainittu valaehtoinen vakuutus ja tarkistusmenettely suoritetaan joka kolmas vuosi sekä jokaisen uuden AAJ:n sopimukseen liittymistä koskevan hakemuksen yhteydessä.

11 Neuvoston pääsihteeristön organisaatiokehityksen ja -palvelujen pääosasto ilmoitti 29.3.2022 päivätyllä ilmoituksella allekirjoittaneille AAJ:ille sopimuksen 5 artiklan mukaisen tarkistusmenettelyn toteuttamisesta.

12 Neuvoston pääsihteeristö piti 3.5. ja 17.5.2022 allekirjoittaneiden AAJ:iden kanssa kokouksia, joissa se toimitti niille luonnoksen sopimuksen 5 artiklassa tarkoitetulle riippumattomalle elimelle osoitettavaksi toimeksiantokirjeeksi (jäljempänä ensimmäinen toimeksiantokirje). Näissä kokouksissa kolmen allekirjoittaneen AAJ:n edustajat esittivät toivomuksen, että viiteajankohdaksi, joka kyseisen elimen on otettava huomioon sen laatiessa niiden jäsenluetteloita (jäljempänä ensimmäinen viiteajankohta), vahvistettaisiin 31.7.2022.

13 Neuvoston pääsihteeristö ilmoitti 17.6.2022 allekirjoittaneille AAJ:ille, että Brysselissä toimiva ulosottomies (jäljempänä ulosottomies) oli suostunut toteuttamaan tarkistusmenettelyn ja että ensimmäiseksi viiteajankohdaksi oli vahvistettu 31.5.2022.

14 Vuoden 2022 syyskuun aikana ulosottomies tutki edellä 13 kohdassa tarkoitetussa tarkistusmenettelyssä (jäljempänä ensimmäinen tarkistusmenettely) allekirjoittaneiden AAJ:iden toimittamia tietoja sen arvioimiseksi, täyttivätkö ne hyväksymistä ja edustavuutta koskevan kynnysarvon.

15 Ulosottomies laati 20.10.2022 pöytäkirjan, josta ilmenee, ettei kantaja 31.5.2022 täyttänyt tunnustamista koskevaa kynnysarvoa eikä näin ollen myöskään edustavuutta koskevaa kynnysarvoa (jäljempänä ensimmäinen pöytäkirja).

16 Neuvoston pääsihteeri otti 24.11.2022 päivätyssä ilmoituksessaan (jäljempänä 24.11.2022 päivätty ilmoitus) huomioon muun muassa sen, ettei kantaja täyttänyt sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa määrättyjä kriteerejä, ja kehotti sitä täyttämään nämä kriteerit kolmen kuukauden kuluessa sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

17 Neuvoston pääsihteeristö julkaisi 30.11.2022 intranetissään ilmoituksen, jossa todettiin, että toisin kuin kaksi muuta allekirjoittanutta AAJ:tä, kantaja ei enää täyttänyt sopimuksessa määrättyjä tunnustamista ja edustavuutta koskevia kynnysarvoja ja että sillä oli kolme kuukautta aikaa korjata tilanne.

18 Neuvoston pääsihteeristö lähetti kantajalle 16.1.2023 uuden ulosottomiehelle tarkoitetun toimeksiantokirjeen luonnoksen, ja toimeksiannon tarkoituksena oli tarkistaa uudelleen kantajan tilanne tunnustamista ja edustavuutta koskevien kynnysarvojen osalta (jäljempänä toinen tarkistusmenettely).

19 Neuvoston pääsihteeristö ja kantaja osallistuivat 19.1.2023 kokoukseen, jossa yhtäältä kantaja pyysi, että ulosottomies laatisi toisessa tarkistusmenettelyssä luettelon sen jäsenistä 17.4.2023 jälkeisen viiteajankohdan (jäljempänä toinen viiteajankohta) perusteella, ja jossa toisaalta pääsihteeristö totesi, että sen sopimuksesta tekemän tulkinnan mukaan toiseksi viiteajankohdaksi olisi vahvistettava 28.2.2023 sillä perusteella, että kyseisenä päivänä päättyi 24.11.2022 päivätystä ilmoituksesta alkanut kolmen kuukauden määräaika.

20 Vuoden 2023 maaliskuun aikana ulosottomies tutki toisessa tarkistusmenettelyssä kantajan toimittamat tiedot.

21 Ulosottomies lähetti 28.3.2023 kantajalle 27.3.2023 päivätyn toisen pöytäkirjan, josta ilmeni, että kantaja täytti 28.2.2023 laaditut virkamiesten ja muun henkilöstön viralliset luettelot sekä 1.3.2023 laaditut entisten virkamiesten ja entisen muun henkilöstön viralliset luettelot huomioon ottaen sopimuksessa määrätyt tunnustamisen edellytykset, sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määrätty kriteeri mukaan lukien, mutta ettei se täyttänyt mainitun sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa määrättyä edustavuutta koskevaa kynnysarvoa (jäljempänä toinen pöytäkirja).

22 Neuvoston pääsihteeristö ilmoitti riidanalaisella päätöksellä kantajalle niiden oikeuksien pidättämisestä, jotka kantajalla oli sopimuksen 14 artiklan nojalla edustavan AAJ:n ominaisuudessa. Lisäksi se ilmoitti kantajalle, että tunnustetun AAJ:n ominaisuudessa sillä säilyisivät käytössä sopimuksen 13 artiklan mukaiset resurssit.

II Asianosaisten vaatimukset

23 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa neuvoston maksamaan symbolisen yhden euron suuruisen korvauksen väitetystä aineettomasta vahingosta

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Kumoamisvaatimus

25 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, joista ensimmäisen mukaan sopimuksen 5 artiklaa on rikottu ja ensimmäisessä tarkistusmenettelyssä on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia, joista toisen mukaan sopimukseen perustuvaa vilpittömän yhteistyön henkeä ei ole noudatettu ja hyvän hallinnon periaatetta, suhteellisuusperiaatetta sekä periaatetta, joka koskee sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä, on loukattu, ja joista kolmannen mukaan järjestäytymisvapautta koskevaa perusoikeutta on loukattu.

26 Lisäksi kantaja esitti vastauksena prosessinjohtotoimeen neljännen kanneperusteen, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät.

27 Koska vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustelujen puuttuminen tai niiden riittämättömyys merkitsee SEUT 263 artiklassa tarkoitettua olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja sitä on pidettävä sellaisena oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvana perusteena, joka Euroopan unionin tuomioistuinten pitää ottaa huomioon omasta aloitteestaan (ks. tuomio 12.7.2023, Eurecna v. komissio, T-377/21, EU:T:2023:398, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), unionin yleinen tuomioistuin katsoo käsiteltävän asian erityiset olosuhteet huomioon ottaen aiheelliseksi lausua neljännestä kanneperusteesta ennen kuin se tarkastelee peräjälkeen kolmea muuta kanneperustetta, joihin kantaja vetoaa.

1. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät

28 Kantaja väittää, että koska riidanalaisen päätöksen pätevyys edellyttää, että edustavuutta koskeva kynnysarvo ei täyty, toisessa pöytäkirjassa olisi pitänyt mainita selvästi ulosottomiehen käyttämä jäsenten täsmällinen lukumäärä, jonka perusteella ulosottomies katsoi, ettei kantaja täyttänyt tätä kynnysarvoa. Kantaja ei näin ollen voi tietää syitä, joiden vuoksi se ei täyttänyt tätä kynnysarvoa, eikä näin ollen myöskään riidanalaisen päätöksen olennaisia perusteluja, jotta se voisi puolustaa oikeuksiaan, koska unionin toimielinten toimia koskevaa perusteluvelvollisuutta ei ole noudatettu.

29 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

30 Tässä kohdin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukainen unionin toimielinten toimien perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen antaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa. Perusteluvelvollisuutta on arvioitava kaikkien asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö,

esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut edellä mainituissa määräyksissä asetetut vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. vastaavasti tuomio 31.5.2018, Groningen Seaports ym. v. komissio, T-160/16, ei julkaistu, EU:T:2018:317, 78 kohta).

31 Perustelujen puuttuminen voidaan todeta silloinkin, kun kyseessä olevaan päätökseen sisältyy joitakin perusteluja. Näin ollen ristiriitaiset tai käsittämättömät perustelut merkitsevät perustelujen puuttumista. Sama pätee silloin, kun kyseessä olevaan päätökseen sisältyvät perustelut ovat niin puutteelliset, ettei sen vastaanottaja voi mitenkään ymmärtää sen antajan päättelyä päätöksen tekemisen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2020, komissio v. Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa päätöksessä täsmennetään ensinnäkin, että toista tarkistusmenettelyä toteuttamaan nimetty ulosottomies antoi kertomuksensa 28.3.2023 ja että kyseisen kertomuksen mukaan kantaja täytti edellytykset, joiden nojalla sitä voitiin pitää tunnustettuna AAJ:nä mutta ei edustavana AAJ:nä.

33 Toiseksi toiseen pöytäkirjaan sisältyvistä tiedoista, joihin riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan, ilmenee, että kun otetaan huomioon 28.2.2023 hyväksytty pääsihteeristön virkamiehiä ja muuta henkilöstöä koskeva virallinen luettelo ja 1.3.2023 hyväksytty toinen pääsihteeristön entisiä virkamiehiä ja entistä muuta henkilöstöä koskeva virallinen luettelo, kantaja yhtäältä täytti sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määrätyn tunnustamista koskevan kynnysarvon, joka oli vähintään 60 jäsentä, ja toisaalta se ei täyttänyt sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa määrättyä edustavuutta koskevaa kynnysarvoa, joka oli vähintään 300 äänioikeutettua ja henkilöstökomitean vaaleissa vaalikelpoista jäsenmaksunsa maksanutta jäsentä, kuitenkin siten, ettei todettu ero ollut alle 20 jäsentä.

34 Näin ollen on todettava, että riidanalainen päätös, joka tehtiin sopimuksen nojalla, jonka kantaja on allekirjoittanut, tehtiin sen jälkeen, kun ulosottomies oli 28.3.2023 lähettänyt kantajalle toisen pöytäkirjan, sen tuntemassa asiayhteydessä.

35 Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä, jossa viitataan sopimukseen ja toiseen pöytäkirjaan, esitetään ne oikeudelliset seikat ja tosiseikat, joilla oli keskeinen merkitys tämän päätöksen systematiikassa ja joiden perusteella sekä kantaja että unionin yleinen tuomioistuin kykenivät arvioimaan päätöksen lainmukaisuutta.

36 On totta, ettei riidanalaisessa päätöksessä eikä toisessa pöytäkirjassa sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti mainita sitä jäsenten tarkkaa lukumäärää, jonka perusteella ulosottomies totesi, ettei kantaja täyttänyt edustavuutta koskevaa kynnysarvoa.

37 Riidanalaisesta päätöksestä ja toisesta pöytäkirjasta yhdessä luettuina ilmenee kuitenkin, että ulosottomiehen kirjaama kantajan jäsenten lukumäärä oli yhtäältä samansuuruinen tai suurempi kuin tunnustamista koskeva kynnysarvo ja toisaalta pienempi kuin edustavuutta koskeva kynnysarvo siten, ettei todettu ero ollut alle 20 jäsentä, eli jäsenten määrä oli 60:n ja 280:n välillä.

38 Riidanalaisen päätöksen perustelut eivät näin ollen ole ristiriitaiset eivätkä käsittämättömät ja niistä ilmenee selvästi ja yksiselitteisesti päätöksen tekijän päättely.

39 Perustelujen riittämättömyyttä koskeva neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

2. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sopimuksen 5 artiklan rikkomista ja ensimmäisen tarkistusmenettelyn aikana tapahtuneita sääntöjenvastaisuuksia

40 Ensimmäinen kanneperuste koostuu kahdesta osasta, joista ensimmäinen koskee sopimuksen 5 artiklan rikkomista ensimmäisen tarkistusmenettelyn aikana ja toinen ensimmäiseen pöytäkirjaan liittyviä sääntöjenvastaisuuksia.

41 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

42 Aluksi on todettava, että kantaja arvostelee tämän kanneperusteen tueksi esittämällään argumentaatiolla liitännäisesti ensimmäisen tarkistusmenettelyn, jonka päätteeksi neuvosto hyväksyi 24.11.2022 päivätyn ilmoituksen, lainmukaisuutta ja kyseisen ilmoituksen perusteltavuutta.

43 Tässä kohdin on muistutettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vaikka toimenpiteet, jotka ovat luonteeltaan puhtaasti valmistelevia, eivät itsessään voi olla kumoamiskanteen kohteena, niihin mahdollisesti liittyviin lainvastaisuuksiin voidaan vedota sellaisen kanteen tueksi, joka on nostettu tällaisen valmistelevan toimenpiteen perusteella toteutetusta lopullisesta toimesta (ks. tuomio 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. komissio, C-572/18 P, EU:C:2021:317, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että 24.11.2022 päivätty ilmoitus perustuu sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseen, jonka mukaan neuvoston pääsihteerin on pyydettävä kaikkia AAJ:itä, jotka ovat olleet edustavia mutta eivät enää täytä edustavuutta koskevaa kynnysarvoa, täyttämään mainitun sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa määrätyn edellytyksen viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tai muussa tapauksessa niillä edustavana AAJ:nä olevat oikeudet pidätettäisiin.

45 Näin ollen 24.11.2022 päivätty ilmoitus, josta ei ilmennyt neuvoston lopullista kantaa siihen, oliko kantajaa edelleen pidettävä sopimuksessa tarkoitetulla tavalla edustavana, vastasi sopimuksen 6 artiklan mukaisesti sen menettelyn alustavaa vaihetta, jonka päätteeksi hyväksyttiin riidanalainen päätös, josta tämä lopullinen kanta puolestaan ilmenee.

46 Koska 24.11.2022 päivätty ilmoitus on luonteeltaan puhtaasti valmisteleva toimi, voidaan kantajan liitännäisenä esittämä arvostelu, joka koskee kyseisen ilmoituksen hyväksymiseen johtanutta ensimmäistä tarkistusmenettelyä ja sen oikeellisuutta, edellä 43 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti näin ollen ottaa tutkittavaksi.

a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sopimuksen 5 artiklan rikkomista ensimmäisessä tarkistusmenettelyssä

47 Kanneperusteen tämän osan tueksi kantaja vetoaa kahteen väitteeseen, joista ensimmäinen koskee sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan rikkomista ja toinen sen 5 artiklan 3 kohdan rikkomista.

1) Ensimmäinen väite, joka koskee sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan rikkomista

48 Kantaja väittää yhtäältä, että neuvosto velvoitti AAJ:t valitsemaan riippumattoman elimen toteuttamaan ensimmäisen tarkistusmenettelyn, ja toisaalta, etteivät AAJ:t hyväksyneet ensimmäisen toimeksiantokirjeen sisältöä.

49 Tältä osin on huomautettava ensinnäkin, että sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, joka koskee AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevien tiettyjen kriteerien tarkistamista, määrätään, että niiden jäsenten lukumäärä ilmoitetaan kunkin osapuolen puheenjohtajan valaehtoisella vakuutuksella yhteisellä sopimuksella valitulle riippumattomalle elimelle.

50 Nyt käsiteltävässä asiassa edellä 11 kohdassa mainitusta ilmoituksesta ilmenee, että neuvoston pääsihteeristö kehotti 29.3.2022 allekirjoittaneita AAJ:itä nimittämään keskinäisellä sopimuksella riippumattoman elimen ja ehdotti siksi, että ne antaisivat ensimmäisen tarkistusmenettelyn toteuttamisen saman ulosottomiehen tehtäväksi, jota oli käytetty vuosina 2010 ja 2014.

51 Lisäksi neuvoston ja allekirjoittaneiden AAJ:iden välillä 3.5.2022 pidetyn kokouksen pöytäkirjasta, joka sisältyy organisaatiokehityksen ja palvelujen pääosaston toimivaltaisen yksikön oikeudellisen neuvonantajan samana päivänä yksikönpäällikölleen lähettämään sähköpostiviestiin, ilmenee, että kaikki allekirjoittaneet AAJ:t ilmoittivat hyväksyvänsä neuvoston pääsihteeristön ehdotuksen antaa ensimmäisen tarkistusmenettelyn toteuttaminen saman ulosottomiehen tehtäväksi, jota oli käytetty edellisessä tarkistusmenettelyssä.

52 Asiakirja-aineistosta ei myöskään ilmene, että sopimuksen allekirjoittaneet AAJ:t olisivat esittäneet pääsihteeristölle ulosottomiehen nimittämistä koskevia vastalauseita, jotka olisivat herättäneet epäilyksiä edellä 51 kohdassa mainitun 3.5.2022 pidetyn kokouksen pöytäkirjaan sisältyvien tietojen todistusarvosta.

53 Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan neuvosto valitsi ensimmäisestä tarkistusmenettelystä vastaavan riippumattoman elimen yksin eikä yhteisellä sopimuksella näiden AAJ:iden kanssa, on hylättävä tosiseikkoihin perustumattomana.

54 Toiseksi on todettava, ettei sopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa eikä sen muissa määräyksissä aseteta neuvostolle velvollisuutta lähettää toimeksiantokirje tarkistusmenettelyn toteuttamisesta vastaavalle riippumattomalle elimelle, joten missään sopimuksen määräyksessä ei velvoiteta neuvostoa hankkimaan allekirjoittaneiden AAJ:iden hyväksyntää ensimmäisen toimeksiantokirjeen sisällölle.

55 Ensimmäinen väite on näin ollen perusteeton ja se on hylättävä.

2) Toinen väite, joka koskee sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan rikkomista

56 Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on tehty liian myöhään, kun otetaan huomioon tunnustamista ja edustavuutta koskevien kynnysarvojen kolmivuotinen tarkistuskausi.

57 Tältä osin sopimuksen 5 artiklan 3 kohdasta, joka koskee AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevien tiettyjen kriteerien tarkistamista, seuraa, että allekirjoittaneiden AAJ:iden tarkistusmenettelyt on suoritettava joka kolmas vuosi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tunnustamisperusteiden tarkastamista koskevia poikkeuksellisia menettelyjä, joita voidaan

suorittaa minkä tahansa tunnustetun AAJ:n pyynnöstä. Lisäksi kyseisen sopimuksen 16 artiklan 5 kohdassa, joka koskee siirtymä- ja loppumääräyksiä, määrättiin, että sopimuksen 5 artiklassa määrätyt tunnustamista ja edustavuutta koskevat kriteerit on tarkistettava ensimmäisen kerran kuuden kuukauden kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta eli viimeistään 28.9.2006.

58 Nyt käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että sen lisäksi, että sopimuksen allekirjoittamisesta alkaen toteutetut tarkistusmenettelyt saatiin päätökseen 15.5.2007, 24.6.2010 ja 14.1.2014 ja että ne näin ollen toteutettiin edellä 57 kohdassa mainituista määräyksistä johtuvaan kolmivuotiseen tarkistuskauteen nähden liian myöhään, ei myöskään 14.1.2014 suoritetun tarkistusmenettelyn ja ensimmäisen tarkistusmenettelyn välillä suoritettu tarkistusmenettelyä.

59 Neuvoston esittämistä selvityksistä ilmenee lisäksi, että ensimmäistä tarkistusmenettelyä viivästyttivät vuosina 2017 ja 2018 käydyt sopimuksen tarkistamista koskevat neuvottelut, joiden tarkoituksena oli muun muassa yksinkertaistaa allekirjoittaneiden AAJ:iden edustavuuden määrittämistä koskevia yksityiskohtaisia menettelysääntöjä, ja sittemmin covid-19-pandemia.

60 Vaikka kantaja ei kiistä kyseisten selvitysten sisältöä, se katsoo kuitenkin, ettei niillä voida oikeuttaa sitä, ettei sopimuksen tarkistamista koskevien neuvottelujen päättymisen ja covid-19-pandemian alkamisen välisenä aikana suoritettu yhtään tarkistusta.

61 Vaikka on totta, ettei sopimuksessa määrätä mistään poikkeuksesta sen 5 artiklan 3 kohdasta ja 16 artiklan 5 kohdasta johtuvaan kolmivuotiseen tarkistuskauteen, on aluksi kuitenkin todettava, että kyseisen tarkistuskauden tarkoituksena on turvata, että neuvoston AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevat edellytykset, sellaisina kuin niistä määrätään sopimuksessa, tarkistetaan säännöllisin väliajoin , jotta voidaan varmistaa mainittujen AAJ:iden ja neuvoston välisten rakenteellisten suhteiden olemassaolo siten, ettei kyseisestä tarkistuskaudesta johtuvan määräajan loppuun kuluminen automaattisesti johda tunnustetuilla ja edustavilla AAJ:illä olevien oikeuksien menettämiseen.

62 Lisäksi on todettava, etteivät sopimuksen allekirjoittajat ole antaneet mitään määräystä, jolla voitaisiin estää ennalta sopimuksen 5 artiklan 3 kohdasta ja 16 artiklan 5 kohdasta johtuvan kolmivuotisen tarkistuskauden noudattamatta jättäminen ja määrätä siitä seuraamuksia. Neuvoston hyväksyessä kyseisen tarkistusmenettelyjen toteuttamisaikataulun sen aikomuksena ei ollut määrätä allekirjoittaneiden AAJ:iden suostumuksella tarkistuskauden noudattamisesta mainittujen menettelyjen pätemättömyyden uhalla eikä luokitella mainittuja määräyksiä pakottaviksi vaan sen tavoitteena oli, että neuvoston AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevat edellytykset tarkistettaisiin säännöllisin väliajoin.

63 Sopimuksessa vahvistetun aikataulun noudattamatta jättämistä ei näin ollen voida pitää olennaisen menettelymääräyksen rikkomisena, vaan sitä on pidettävä menettelyvirheenä.

64 On syytä huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan menettelyvirheestä seuraa kyseessä olevan hallintomenettelyn päätteeksi tehdyn päätöksen kumoaminen ainoastaan, jos menettely olisi voinut johtaa toisenlaiseen tulokseen ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta. Tässä yhteydessä kantajaa, joka vetoaa menettelyvirheeseen, ei voida vaatia osoittamaan sitä, että asianomaisen unionin toimielimen päätös olisi ollut sisällöltään toisenlainen, vaan ainoastaan, ettei tällainen mahdollisuus ole täysin poissuljettu, ja tätä kysymystä on lisäksi arvioitava kunkin

yksittäistapauksen erityisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella (ks. tuomio 6.10.2021, AV ja AW v. parlamentti, T-43/20, ei julkaistu, EU:T:2021:666, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

65 On todettava, ettei kantaja käsiteltävässä asiassa esitä alustavaa näyttöä siitä, että sillä olisi ollut riittävä määrä jäseniä, jotta se olisi voitu tunnustaa edustavaksi ajankohtana, jona edustavuutta koskevat toimenpiteet olisi pitänyt toteuttaa, jos sopimuksessa määrättyä kolmivuotista tarkistuskautta olisi noudatettu. Kantaja ei näin ollen osoita, ettei ollut täysin poissuljettua, että riidanalaisen päätöksen sisältö olisi voinut olla erilainen, jos väitettyä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut.

66 Kuten neuvosto väittää, tarkistusmenettelyn toteuttamatta jättämisellä ei myöskään ollut kielteisiä vaikutuksia kantajan tilanteeseen, sillä kantaja on voinut käyttää keskeytyksettä edustavien AAJ:iden käyttöön annettuja resursseja 14.1.2014 suoritetun tarkistusmenettelyn ja nyt käsiteltävän riita-asian taustalla olevien menettelyjen välisten yhdeksän vuoden ajan.

67 Tämä väite on näin ollen hylättävä.

b) Toinen osa, joka koskee ensimmäisessä pöytäkirjassa olevia sääntöjenvastaisuuksia

68 Kanneperusteen tämän osan tueksi kantaja vetoaa neljään väitteeseen, joista ensimmäinen koskee ensimmäisessä pöytäkirjassa olevaa virheellistä mainintaa, toinen sitä, ettei ulosottomies noudattanut ensimmäisessä toimeksiantokirjeessä vahvistettua aikataulua, kolmas ensimmäistä viiteajankohtaa koskevaa virhettä ja neljäs ensimmäisen pöytäkirjan virheellisyyttä.

1) Ensimmäinen väite, joka koskee ensimmäisessä pöytäkirjassa olevaa virheellistä mainintaa

69 Kantaja väittää, että ensimmäisessä pöytäkirjassa on tosiseikkoja koskeva virhe, koska siinä todetaan, että ensimmäinen toimeksiantokirje on laadittu neuvoston ja allekirjoittaneiden AAJ:ien yhteisellä sopimuksella.

70 Tältä osin on muistutettava, ettei missään perussopimusten määräyksessä velvoiteta unionin tuomioistuimia tutkimaan kaikissa tapauksissa, ovatko niiden käsiteltäviksi saatettujen kanteiden tueksi esitetyt perusteet tai perustelut perusteltuja. Päinvastoin unionin tuomioistuimet voivat muun muassa tehokkaaseen lainkäyttöön liittyvistä syistä olla tutkimatta sellaisten perusteiden ja perustelujen perusteltavuutta, jotka eivät täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tai jotka on hylättävä tehottomina (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 29.9.2022, HIM v. komissio, C-500/21 P, ei julkaistu, EU:C:2022:741, 72 ja 73 kohta).

71 Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa on totta, että ensimmäisen pöytäkirjan alussa olevissa maininnoissa viitataan «neuvoston AAJ:iden kanssa yhteisellä sopimuksella antamaan toimeksiantokirjeeseen kyseisessä sopimuksessa tarkoitettuihin järjestöihin kuuluvien jäsenten lukumäärän tarkistamiseksi», edeltä 54 kohdasta ilmenee, ettei missään sopimuksen määräyksessä asetettu neuvostolle velvollisuutta hankkia AAJ:iden suostumusta ensimmäiseen ulosottomiehelle osoitettuun toimeksiantokirjeeseen.

72 Näin ollen edellä 71 kohdassa siteeratulla ensimmäisen pöytäkirjan maininnalla, vaikka se olisikin virheellinen, ei ole vaikutusta kyseisen pöytäkirjan sisältöön eikä pätevyyteen, eikä näin ollen myöskään 24.11.2022 päivätyn ilmoituksen eikä riidanalaisen päätöksen laillisuuteen. Tältä osin on lisättävä, ettei kantaja esitä mitään seikkaa, joka osoittaisi, että tämä mainita olisi vaikuttanut ensimmäiseen tarkistusmenettelyyn tai ensimmäiseen pöytäkirjaan.

73 Tämä väite on näin ollen hylättävä tehottomana.

2) Toinen väite, jonka mukaan ulosottomies ei noudattanut ensimmäisessä toimeksiantokirjeessä vahvistettua aikataulua

74 Kantaja väittää, että ensimmäinen tarkistusmenettely toteutettiin vuoden 2022 syyskuussa, vaikka se olisi pitänyt saada päätökseen viimeistään 31.7.2022 ulosottomiehelle ensimmäisessä toimeksiantokirjeessä annetun toimeksiannon mukaisesti.

75 Tältä osin on totta, että ensimmäisen toimeksiantokirjeen sanamuodon mukaan ulosottomiehen oli saatettava ensimmäinen tarkistusmenettely päätökseen viimeistään 31.7.2022 ja että ensimmäisestä pöytäkirjasta ilmenee, että tämä menettely toteutettiin 1., 6., 9. ja 29.9.2022 ja että mainittu pöytäkirja on laadittu 20.10.2022.

76 Ensinnäkin on niin, että ensimmäisestä toimeksiantokirjeestä eikä sopimuksen määräyksistä ei ilmene, että 31.7.2022 päättyneen määräajan noudattamatta jättämisellä olisi pitänyt olla vaikutusta ensimmäisen tarkistusmenettelyn sääntöjenmukaisuuteen tai ensimmäisen pöytäkirjan pätevyyteen.

77 Toiseksi ensimmäisestä pöytäkirjasta ilmenee, että ulosottomies kirjasi ensimmäisessä tarkistusmenettelyssä kunkin allekirjoittaneen AAJ:n jäsenten lukumäärän ensimmäisen viiteajankohdan perusteella, joka oli 31.5.2022, ensimmäisen toimeksiantokirjeen mukaisesti.

78 Koska ulosottomiehellä ei näin ollen ollut allekirjoittaneiden AAJ:iden jäsenten lukumäärää kirjatessaan toimivaltaa ottaa huomioon tämän lukumäärän ensimmäisen viiteajankohdan 31.5.2022 jälkeistä mahdollista muutosta ja koska ulosottomiehen oli tehtävä päätelmänsä kyseisenä päivänä, asiakirja-aineistosta ei ilmene, että hänen lopullisen pöytäkirjansa laatimiselle asetetun ajankohdan 31.7.2022 noudattamatta jättäminen olisi millään tavoin vaikuttanut ensimmäisen tarkistusmenettelyn laillisuuteen tai ensimmäisen pöytäkirjan pätevyyteen tai näin ollen myöskään 24.11.2022 päivätyn ilmoituksen ja riidanalaisen päätöksen laillisuuteen.

79 Tämä väite on näin ollen hylättävä tehottomana.

3) Kolmas väite, joka koskee ensimmäistä viiteajankohtaa koskevaa virhettä

80 Kantaja väittää, että ensimmäisen toimeksiantokirjeen mukaan ulosottomiehen olisi ensimmäistä tarkistusmenettelyä toteuttaessaan pitänyt asettaa ensimmäiseksi viiteajankohdaksi 31.8.2022, koska se oli ensimmäisen tarkistusmenettelyn päättymistä edeltävän kuukauden viimeinen päivä, eikä 31.5.2022.

81 Tältä osin on ensinnäkin huomautettava yhtäältä, ettei sopimuksessa määrätä AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevien edellytysten tarkistamismenettelyjen viiteajankohtien määrittämisestä, ja toisaalta, että ensimmäinen toimeksiantokirje velvoitti ulosottomiestä ottamaan ensimmäisen tarkistusmenettelyn suorittamiseksi yhteyttä organisaatiokehityksen ja -palvelujen pääosastoon virallisen luettelon saamiseksi virkamiehistä ja muusta henkilöstöstä sekä entisistä virkamiehistä ja entisestä muusta henkilöstöstä ajankohdalta 31.5.2022.

82 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei voi hyväksyä kantajan puoltamaa tulkintaa, jonka mukaan allekirjoittaneiden AAJ:iden jäsenten lukumäärän kirjaamisessa huomioon otettavan ensimmäisen viiteajankohdan olisi pitänyt olla ulosottomiehen tosiasiallisia tarkistustoimia edeltäneen kuukauden viimeinen päivä, koska tällainen tulkinta olisi johtanut siihen, että neuvosto olisi loukannut oikeusvarmuuden periaatetta ja mahdollisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

83 On syytä muistuttaa, että oikeusvarmuuden perustavanlaatuisella vaatimuksella sen eri ilmenemismuodoissa pyritään takaamaan niiden tilanteiden ja oikeudellisten suhteiden ennakoitavuus, joihin unionin oikeutta sovelletaan (ks. tuomio 9.3.2023, Galeote ja Watson v. parlamentti, C-715/21 P ja C-716/21 P, ei julkaistu, EU:C:2023:190, 113 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeusvarmuuden periaatteesta seuraa erityisesti, että unionin lainsäädännön on yksityisten kannalta katsoen oltava täsmällistä ja lainsäädännön soveltamisen on oltava näiden ennakoitavissa (ks. vastaavasti tuomio 9.7.2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

84 Lisäksi perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistettu yhdenvertaisen kohtelun periaate on unionin oikeuden yleinen periaate, joka edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla ja että erilaisia tapauksia ei kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. tuomio 14.7.2022, Komissio v. VW ym., C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P ja C-139/21 P, EU:C:2022:557, 95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

85 Jos neuvosto olisi hyväksynyt edellä 82 kohdassa mainitun tulkinnan, se olisi voinut johtaa siihen, että ulosottomies olisi käyttänyt kunkin allekirjoittaneen AAJ:n osalta eri viiteajankohtaa siinä tapauksessa, ettei ulosottomies niiden johtajien tai edustajien tavoitettavuuteen liittyvistä käytännön syistä olisi voinut suorittaa vastuullaan olevia tarkistustoimia saman kuukauden aikana.

86 Näin ollen edellä 82 kohdassa mainitun tulkinnan hyväksyminen olisi merkinnyt sitä, ettei neuvosto olisi noudattanut yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita, jotka velvoittivat sitä vahvistamaan ensimmäisen viiteajankohdan siten, että se oli paitsi sama kaikille allekirjoittaneille AAJ:ille, myös selkeä ja ennakoitavissa.

87 Tämä väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

4) Neljäs väite, joka koskee ensimmäisen pöytäkirjan virheellisyyttä

88 Kantaja väittää, että ensimmäinen pöytäkirja on virheellinen, koska siinä todetaan, ettei kantaja täyttänyt tunnustamista koskevaa kynnysarvoa, vaikka sillä oli ensimmäisenä viiteajankohtana ainakin 221 jäsentä.

89 Tältä osin on totta, että neuvosto omaksui 24.11.2022 päivätyllä ilmoituksella ensimmäisessä pöytäkirjassa esitetyn ulosottomiehen kannan, jonka mukaan ensimmäisestä tarkistusmenettelystä ilmeni, ettei kantaja enää täyttänyt tunnustamista koskevaa kynnysarvoa.

90 On kuitenkin todettava, että riidanalaisella päätöksellä neuvosto arvioi edellä 89 kohdassa mainittua kantaa uudelleen ja päinvastoin ilmoitti kantajalle, että tällä säilyisivät oikeudet, jotka sillä tunnustetun AAJ:n ominaisuudessa sopimuksen perusteella oli.

91 Kantaja ei myöskään kiistä sitä, ettei siltä pidätetty sille tunnustetun AAJ:n ominaisuudessa kuuluneita oikeuksia 24.11.2022 päivätyn ilmoituksen ja riidanalaisen päätöksen hyväksymispäivän välisenä aikana.

92 Ensimmäisessä pöytäkirjassa mahdollisesti olevalla virheellä ei näin ollen ole vaikutusta riidanalaisen päätöksen laillisuuteen, joten tämä väite on hylättävä tehottomana.

93 Tämän kanneperusteen toinen osa ja ensimmäinen kanneperuste on näin ollen kokonaisuudessaan hylättävä.

3. Toinen kanneperuste, jonka mukaan sopimukseen perustuvaa vilpittömän yhteistyön henkeä ei ole noudatettu ja hyvän hallinnon periaatetta, suhteellisuusperiaatetta sekä periaatetta, joka koskee sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä, on loukattu

94 Toisen kanneperusteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen osaan, joista ensimmäinen koskee sitä, että periaatetta, joka koskee sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä, on loukattu, ja joista toinen koskee hyvän hallinnon periaatteen ja erityisesti huolellisuusvelvoitteen ja puolueettomuusvelvoitteen loukkaamista ja joista kolmas koskee vilpittömän yhteistyön hengen loukkaamista, kun sitä luetaan suhteellisuusperiaatteen valossa.

95 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan periaatetta, joka koskee sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä, on loukattu

96 Kantaja väittää, että koska kyseessä on sopimusperusteisesti neuvoteltu asiakirja, sopimus on täytettävä vilpittömässä mielessä sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä koskevan periaatteen tai sopimussuhteiden vilpittömyyttä koskevan periaatteen mukaisesti, joka vastaa unionin oikeuden yleistä periaatetta, joka on saanut vaikutteita jäsenvaltioiden yhteisistä oikeudellisista perinteistä.

97 Kantaja arvostelee neuvostoa erityisesti siitä, että se on suorittanut yksipuolisen toimenpiteen, joka on ennemminkin viranomaistoimi kuin neuvottelujen tuloksena syntynyt toimi, yhtäältä jättäessään noudattamatta kantajan pyyntöä lykätä ensimmäistä viiteajankohtaa 31.7.2022 asti ja toisaalta aloittaessaan ensimmäisen tarkistusmenettelyn ottamatta huomioon tiettyjä allekirjoittaneiden AAJ:iden esille ottamia neuvotteluihin liittyviä ja erityistä huomiota vaativia kysymyksiä, jotka koskivat tiettyjen virkamiesryhmien tilannetta ja joiden käsittely oli vielä kesken.

98 Tässä yhteydessä on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AAJ voi nostaa SEUT 263 artiklan nojalla kumoamiskanteen toimenpiteistä, jotka vaikuttavat suoraan kyseisen AAJ:n puolustamaan yhteiseen etuun sen suhteissa toimielimeen, myös silloin, kun kyseiset toimenpiteet toteutetaan kyseisen toimielimen ja AAJ:iden välillä tehdyn sopimuksen nojalla (ks. määräys 9.4.2014, Colart ym. v. parlamentti, F-87/13, EU:F:2014:53, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti myös määräys 31.3.2003, Hecq v. komissio, T-227/02, EU:T:2003:89, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

99 Näin ollen on todettava, että tämän oikeuskäytännön mukaisesti kantaja nosti kanteensa SEUT 263 artiklan nojalla ja ettei neuvosto riitauttanut tätä oikeusperustaa.

100 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävän oikeusriidan asianosaiset ovat implisiittisesti mutta väistämättä katsoneet, ettei riidanalaisen päätöksen laillisuuden arviointi kuulu sopimuksen osalta toimivaltaisen tuomioistuimen toimivaltaan.

101 Lisäksi on huomattava, ettei sopimuksessa edellytetä, että neuvosto ja allekirjoittaneet AAJ:t käyvät neuvotteluja viiteajankohdan asettamisen tai tarkistusmenettelyn aloittamista koskevan päätöksen kaltaisista seikoista.

102 Kantaja ei näin ollen voi tehokkaasti arvostella neuvostoa siitä, että se loukkasi sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä koskevaa periaatetta, sillä perusteella, että se asetti ensimmäiseksi viiteajankohdaksi 31.5.2022 ja aloitti ensimmäisen tarkistusmenettelyn ottamatta huomioon tiettyjä allekirjoittaneiden AAJ:iden esille ottamia seikkoja.

103 Edellä esitetystä seuraa, että argumentaatio, joka koskee sopimusten vilpittömässä mielessä tehtävää täyttämistä koskevan periaatteen loukkaamista, on hylättävä tehottomana.

b) Toinen osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen ja erityisesti huolellisuusvelvoitteen ja puolueettomuusvelvoitteen laiminlyöntiä

104 Hyvän hallinnon periaatteen ja erityisesti huolellisuus- ja puolueettomuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskevan argumentaationsa tueksi kantaja vetoaa kolmeen väitteeseen, joista ensimmäinen koskee ensimmäisen tarkistusmenettelyn aloittamiseen liittyneitä sääntöjenvastaisuuksia ja toinen sitä, ettei neuvosto ottanut huomioon vaikeuksia, joita kantajalla oli saada oikeita tietoja, joiden avulla se olisi voinut täyttää tämän menettelyn vaatimukset, ja kolmas sitä, että neuvosto julkaisi 30.11.2022 tarkistusmenettelyn tulokset.

1) Ensimmäinen väite, joka koskee ensimmäisen tarkistusmenettelyn aloittamiseen liittyneitä sääntöjenvastaisuuksia

105 Tämän väitteensä tueksi kantaja vetoaa kolmeen argumenttiin, joista ensimmäinen koskee huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä, koska neuvosto aloitti ensimmäisen tarkistusmenettelyn ottamatta huomioon tiettyjä neuvotteluihin liittyviä ja erityistä huomiota vaativia kysymyksiä, jotka koskivat tiettyjen virkamiesryhmien tilannetta, ja joista toinen koskee huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä, koska ensimmäisen tarkistusmenettelyn aloittamisesta ja ensimmäisen viiteajankohdan vahvistamisesta ei päätetty yhteisellä sopimuksella allekirjoittaneiden AAJ:iden kanssa, ja joista kolmas koskee puolueettomuusvelvoitteen laiminlyöntiä.

i) Ensimmäinen argumentti, jonka mukaan huolellisuusvelvoitetta on laiminlyöty, koska neuvosto aloitti ensimmäisen tarkistusmenettelyn ottamatta huomioon tiettyjä neuvotteluihin liittyviä ja erityistä huomiota vaativia kysymyksiä, jotka koskivat tiettyjen virkamiesryhmien tilannetta

106 Kantaja väittää, että neuvosto laiminlöi huolellisuusvelvoitteen noudattamisen, koska se aloitti ensimmäisen tarkistusmenettelyn ottamatta huomioon tiettyjä neuvotteluihin liittyviä ja erityistä huomiota vaativia kysymyksiä, jotka koskivat tiettyjen virkamiesryhmien tilannetta ja olivat allekirjoittaneiden AAJ:ien esille ottamia ja joiden käsittely oli edelleen kesken ja jotka koskivat erityisesti tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyjen, työkyvyttömien ja henkilökohtaisista syistä myönnetyltä virkavapaalta tai perhevapaalta palaavien virkamiesten tilannetta.

107 Tässä kohdin on syytä huomauttaa, että perusoikeuskirjan 41 artiklan mukainen oikeus hyvään hallintoon käsittää puolueettomuusvelvollisuuden ja velvollisuuden toimia kohtuullisessa ajassa, jotka turvataan kyseisen artiklan 1 kohdassa, sekä oikeuskäytännössä vahvistetun huolellisuusvelvoitteen, joka edellyttää, että toimielimet toimivat huolellisesti ja varovaisesti sekä tutkivat kaikki käsiteltävän asian kannalta merkitykselliset seikat (ks. tuomio 16.6.2022, SGL Carbon ym. v. komissio, C-65/21 P ja C-73/21 P-C-75/21 P, EU:C:2022:470, 30 ja 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

108 Lisäksi edellä 64 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että menettelyvirheestä seuraa kyseessä olevan hallintomenettelyn päätteeksi tehdyn päätöksen kumoaminen ainoastaan, jos menettely olisi voinut johtaa toisenlaiseen tulokseen ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta.

109 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalainen päätös tehtiin kahden peräkkäisen ja erillisen tarkistusmenettelyn päätteeksi sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Erityisesti on todettava, että se jäsenten lukumäärä, jonka perusteella neuvosto teki lopullisen päätelmän siitä, ettei kantaja täyttänyt edustavuutta koskevaa kynnysarvoa, on sama kuin ulosottomiehen toisena viiteajankohtana toisessa tarkistusmenettelyssä vahvistama määrä.

110 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei esitä uudelleen toista tarkistusmenettelyä vastaan ensimmäistä argumenttia, jonka se esitti liitännäisenä ensimmäistä tarkistusmenettelyä vastaan.

111 Kantaja ei siten ensinnäkään osoita eikä edes väitä, että neuvosto olisi kieltänyt ulosottomiestä ottamasta huomioon tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyjä, työkyvyttömiä ja henkilökohtaisista syistä myönnetyltä virkavapaalta tai perhevapaalta palaavia virkamiehiä kantajan jäsenten kirjaamisessa toisena viiteajankohtana 28.2.2023.

112 Toisaalta asiakirja-aineistosta ei ilmene, että neuvoston mahdollisesti antama kielto ottaa huomioon tiettyjen virkamiesryhmien erityistilannetta ensimmäisessä tarkistusmenettelyssä olisi vaikuttanut ulosottomiehen toisessa tarkistusmenettelyssä suorittamaan jäsenten lukumäärän kirjaamiseen.

113 Ensimmäinen argumentti on näin ollen hylättävä tehottomana.

ii) Toinen argumentti, joka koskee huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä, koska ensimmäisen tarkistusmenettelyn aloittamisesta ei päätetty yhteisellä sopimuksella allekirjoittaneiden AAJ:iden kanssa

114 Kantaja väittää, että ajankohtana, jona ensimmäinen tarkistusmenettely aloitettiin, sen säännöissä ei sallittu yleiskokouksen järjestämistä videoneuvottelun avulla, ettei ensimmäistä yleiskokousta voitu pitää ennen vuoden 2022 toukokuussa toteutettua covid-19-pandemiaan liittyvien terveysrajoitusten poistamista ja että kyseisen yleiskokouksen mahdollinen päätös jäsenmaksujen suuruudesta saattoi tulla voimaan vasta kolme kuukautta myöhemmin, eli vuoden 2022 heinäkuussa, kun otetaan huomioon, että jäsenmaksut veloitetaan neljännesvuosittain.

115 Kantaja väittää siten, että kun neuvosto kieltäytyi ottamasta huomioon näitä vaikeuksia ja lykkäämästä ensimmäistä viiteajankohtaa 31.7.2022 asti, se laiminlöi huolellisuusvelvoitteensa, koska se ei tutkinut huolellisesti kaikkia asiakirja-aineiston merkityksellisiä seikkoja.

116 Ilman, että olisi tarpeen tutkia tämän argumentin tehokkuutta, ei ensinnäkään vaikuta siltä, että neuvosto olisi laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa vahvistaessaan ensimmäiseksi viiteajankohdaksi 31.5.2022.

117 Ensinnäkin on huomautettava, ettei sopimuksen 5 artiklassa velvoitettu neuvostoa hankkimaan allekirjoittaneiden AAJ:iden suostumusta tarkistusmenettelyn aloittamispäivän eikä tunnustamista ja edustavuutta koskevan kynnysarvon tarkistamisessa käytettävän viiteajankohdan osalta.

118 Toiseksi sopimuksessa ei ollut määräystä, jonka mukaan neuvoston olisi pitänyt vahvistaa ensimmäiseksi viiteajankohdaksi ensimmäisen toimeksiantokirjeen allekirjoittamista edeltävän kuukauden viimeinen päivä, joten neuvosto saattoi vapaasti vahvistaa viiteajankohdaksi ensimmäisen toimeksiantokirjeen lähettämisen jälkeisen päivän, kunhan se oli sama kaikille allekirjoittaneille AAJ:ille ja vahvistettiin riittävän hyvissä ajoin etukäteen. Tällainen ratkaisu olisi kuitenkin pidentänyt tarkistusmenettelyn kestoa ja viivästyttänyt ulosottomiehen päätelmiä.

119 Tällaisessa tilanteessa allekirjoittaneet AAJ:t olisivat yhtäältä tarvinneet lisäaikaa voidakseen viiteajankohdan jälkeen arvioida käytettävissään olevia tietoja ja toimittaa ne ulosottomiehelle sopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa määrätyllä valaehtoisella vakuutuksella. Toisaalta myös ulosottomies olisi tarvinnut lisäaikaa näiden tietojen ja neuvoston toimittamien tietojen arviointiin ja tarkistamiseen.

120 Kolmanneksi on todettava, että vaikka osapuolten yhtenevistä tiedoista ilmenee, että allekirjoittaneet AAJ:t olivat tietoisia neuvoston aikomuksesta asettaa ensimmäiseksi viiteajankohdaksi 31.5.2022, kun luonnos ensimmäiseksi toimeksiantokirjeeksi annettiin tiedoksi 3.5.2022, ilmenee edellä olevasta 11 kohdasta, että allekirjoittaneille AAJ:ille ilmoitettiin 29.3.2022 neuvoston aikomuksesta aloittaa ensimmäinen tarkistusmenettely, joten niillä oli lähes kaksi kuukautta aikaa valmistautua kyseiseen menettelyyn, mikä ei nyt käsiteltävän asian olosuhteissa vaikuta riittämättömältä.

121 Toiseksi asiakirja-aineistosta ei missään tapauksessa ilmene, että huolellisuusvelvoitteen mahdollinen laiminlyönti, joka johtuisi siitä, että neuvosto kieltäytyi lykkäämästä ensimmäistä viiteajankohtaa 31.7.2022 asti, olisi voinut vaikuttaa riidanalaisen päätöksen laillisuuteen.

122 Kantaja tosin arvostelee neuvostoa siitä, ettei se ottanut ensimmäisen tarkistusmenettelyn aikana huomioon sitä, ettei kantajalla ollut covid-19-pandemiaan liittyvien rajoitusten vuoksi mahdollisuutta kutsua koolle yleiskokoustaan voidakseen mukauttaa jäsentensä jäsenmaksujen määrää.

123 Tässä kohdin on huomautettava, että ulosottomiehen oli ensimmäisessä ja toisessa tarkistusmenettelyssä varmistettava sen sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa määrätyn edellytyksen täyttyminen, jonka mukaan allekirjoittaneiden AAJ:iden jäsenten on maksettava kuukausittaisena jäsenmaksuna vähintään 0,2 prosenttia peruspalkastaan tai peruseläkkeestään, jotta heidät voidaan ottaa huomioon mainituissa menettelyissä.

124 Koska allekirjoittaneet AAJ:t eivät kuitenkaan ole reaaliaikaisesti tietoisia jäsentensä henkilöstösääntöjen mukaiseen asemaan tai henkilökohtaiseen tilanteeseen liittyvästä palkkakehityksestä, on mahdollista, että tarkistusmenettelyn suorittamiseen valittuna viiteajankohtana joitakin niiden jäsenistä ei voida ottaa huomioon tunnustamista tai edustavuutta koskevan kynnysarvon täyttymisen tarkistamisessa sillä perusteella, että heidän kuukausittaisten jäsenmaksujensa taso on heidän palkkakehityksensä vuoksi laskenut alle edellä 123 kohdassa mainitun prosenttiosuuden.

125 Kantaja ei kuitenkaan esitä mitään näyttöä sen osoittamiseksi, että se olisi 31.7.2022 tai toisena viiteajankohtana pystynyt täyttämään edustavuutta koskevan kynnysarvon, vaikka toinen tarkistusmenettely tarjosi sille lisäaikaa ja uuden tilaisuuden mukauttaa jäsentensä maksuosuuksien tasoa ja lisätä jäsenten määrää uuden viiteajankohdan, joksi oli asetettu 28.2.2023, perusteella.

126 Neuvosto ei näin ollen rikkonut huolellisuusvelvoitettaan valitessaan ensimmäiseksi viiteajankohdaksi 31.5.2022.

iii) Kolmas argumentti, joka koskee puolueettomuusvelvoitteen laiminlyöntiä

127 Kantaja väittää, että puolueettomuusvelvoitetta on laiminlyöty, mutta se ei kuitenkaan liitä argumentaatioonsa riittävän yksityiskohtaisia tietoja sen oikeellisuuden arvioimiseksi.

128 Tässä yhteydessä on huomautettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa määrätään, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettavassa kanteessa on mainittava «perusteet ja perustelut, joihin asiassa vedotaan, ja yhteenveto kyseisistä perusteista”. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinten tehtävänä ei ole vastata sellaisiin asianosaisen esittämiin argumentteihin, jotka eivät ole riittävän selviä ja täsmällisiä, jos niitä ei ole kehitelty edelleen eikä niiden tueksi ole esitetty erityistä argumentaatiota (ks. tuomio 18.11.2021, Kreikka v. komissio, C-107/20 P, ei julkaistu, EU:C:2021:937, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

129 Näin ollen tämä kolmas argumentti on jätettävä tutkimatta, joten kanneperusteen tämän osan ensimmäinen väite on hylättävä kokonaisuudessaan.

2) Toinen väite, jonka mukaan neuvosto ei ottanut huomioon vaikeuksia, joita kantajalla oli saada oikeita tietoja, joiden avulla se olisi voinut täyttää ensimmäisen ja toisen tarkistusmenettelyn vaatimukset

130 Kantaja väittää, ettei neuvosto ottanut huomioon vaikeuksia, joita kantajalla oli saada oikeita tietoja, joiden avulla se olisi voinut täyttää ensimmäisen ja toisen tarkistusmenettelyn vaatimukset, eli virkamiesten, muun henkilöstön ja eläkeläisten palkkatasoja, jotka on sidottu heidän palkkaluokkiinsa.

131 Kantaja väittää siten, että neuvoston olisi pitänyt ilmoittaa sille ensimmäisen ja toisen tarkistusmenettelyn aikana, tarvittaessa anonymisoidussa muodossa, virkamiesten, muun henkilöstön ja eläkkeensaajien palkkaluokkia koskevat tiedot, jotta se olisi voinut tarkistaa jäsenmaksujen asteen suhteessa peruspalkkaan.

132 Tältä osin on huomautettava, että sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa velvoitettiin allekirjoittaneet AAJ:t toimittamaan ulosottomiehelle tarkistusmenettelyjä varten sellaiset luettelot pääsihteeristön virassa olevista jäsenistään, joista käyvät ilmi heidän kansalaisuutensa, heidän hoitamansa tehtävät ja tehtäväryhmät, joihin he kuuluvat, sekä luettelon pääsihteeristön entisistä virkamiehistä ja entisestä muusta henkilöstöstä, jotka saavat yhteisön eläkettä.

133 Lisäksi ensimmäisessä ja toisessa toimeksiantokirjeessä vaadittiin ulosottomiestä ottamaan ensimmäisen ja toisen tarkistusmenettelyn suorittamiseksi yhteyttä organisaatiokehityksen ja -palvelujen pääosastoon saadakseen ensimmäisenä viiteajankohtana 31.5.2022 laaditut viralliset luettelot virkamiehistä ja muusta henkilöstöstä sekä toisena viiteajankohtana 28.2.2023 laaditut viralliset luettelot entisistä virkamiehistä ja enteisestä muusta henkilöstöstä (jäljempänä neuvoston laatimat viralliset luettelot).

134 Neuvoston laatimiin virallisiin luetteloihin sisältyi erityisesti pääsihteeristön henkilökunnan ja entisen henkilökunnan palkkaluokkia ja palkkoja koskevat tiedot, joiden avulla ulosottomies saattoi varmistaa sen sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa määrätyn edellytyksen täyttymisen, jonka mukaan allekirjoittaneiden AAJ:iden jäsenten on maksettava kuukausittaisena jäsenmaksuna vähintään 0,2 prosenttia peruspalkastaan tai peruseläkkeestään, jotta heidät voidaan ottaa huomioon tarkistusmenettelyssä.

135 Ensinnäkin on todettava, ettei missään sopimuksen määräyksessä määrätä neuvoston laatimiin virallisiin luetteloihin sisältyvien tietojen toimittamisesta allekirjoittaneille AAJ:ille.

136 Toiseksi asiakirja-aineistosta ei ilmene, että kantaja olisi pyytänyt neuvostoa toimittamaan sille neuvoston laatimat viralliset luettelot ensimmäistä ja toista tarkistusmenettelyä varten.

137 Kolmanneksi neuvosto ei olisi voinut suostua kantajan pyyntöön neuvoston laatimien virallisten luettelojen toimittamisesta rikkomatta sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan salassapitolauseketta.

138 Tällä lausekkeella, jolla ulosottomiestä kiellettiin paljastamasta tarkistusmenettelyissä saatuja tietoja, voidaan taata paitsi pääsihteeristön virkamiesten ja muun henkilöstön sekä sen entisten virkamiesten ja entisen muun henkilöstön ammattiliiton jäsenyyden salassapito, myös heidän palkkauksensa luottamuksellisuus luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta

liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39) säännösten mukaisesti.

139 Neljänneksi on todettava, että vaikka kantaja väittää, että neuvoston laatimat viralliset luettelot olisi voitu toimittaa sille anonymisoidussa muodossa, ei vaikuta varmalta, etteikö kantaja siinäkin tapauksessa olisi kyennyt yksilöimään niissä lueteltua pääsihteeristön henkilökuntaa ja entistä henkilökuntaa tai ainakin joitakin henkilöitä heidän palkkaluokkiinsa ja palkkoihinsa liittyvien tietojen avulla.

140 Tämä väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

3) Kolmas väite, jonka mukaan neuvosto julkaisi ensimmäisen tarkistusmenettelyn tulokset 30.11.2022

141 Kantaja arvostelee neuvostoa hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisesta, koska tämä julkaisi 30.11.2022 intranetissään ensimmäisen tarkistusmenettelyn tulokset kantajaa sekä kahta muuta asianomaista allekirjoittanutta AAJ:tä kuulematta ja kiireellä, minkä vuoksi kantajalla ei ollut mahdollisuutta esittää huomautuksia eikä mahdollisesti riitauttaa kyseistä menettelyä.

142 Kantaja katsoo lisäksi, että tulosten julkaiseminen yllytti toista allekirjoittanutta AAJ:tä toteuttamaan mustamaalauskampanjan sitä vastaan julkistamalla ensimmäisen pöytäkirjan 23.1.2023, mikä kantajan mukaan vaikeutti entisestään sen jäsenten uudelleenmobilisointia kantajan aseman korjaamiseksi.

143 Tältä osin on syytä todeta, että neuvosto julkaisi 30.11.2022 intranetissään lyhyen artikkelin sopimuksesta, allekirjoittaneiden AAJ:iden tunnustamista ja edustavuutta koskevista edellytyksistä sekä ensimmäisestä tarkistusmenettelystä. Siinä todettiin näin ollen, että ulosottomies oli äskettäin toimittanut kertomuksensa ja todennut, että kaksi allekirjoittanutta AAJ:tä, jotka mainittiin nimeltä, täyttivät tunnustamista ja edustavuutta koskevat kynnysarvot, toisin kuin kantaja. Kyseisessä artikkelissa todettiin myös, että sopimuksen mukaan kantajalla oli kolme kuukautta aikaa täyttää nämä kynnysarvot ja jatkaa sopimuksessa määrättyjen oikeuksien käyttämistä.

144 Ensinnäkin on todettava, että vaikka kantaja väittää, että nämä tiedot julkaistiin kuulematta ensin asianomaisia AAJ:ita tai ilmoittamatta kantajalle asiasta, se ei osoita eikä edes väitä, että neuvostolla olisi ollut velvollisuus tällaiseen kuulemiseen ja tiedottamiseen ennakolta. Joka tapauksessa on niin, että kantaja ei osoita, millä tavoin tällainen seikka merkitsisi hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

145 Toiseksi on todettava, että vaikka kantaja väittää, että neuvoston intranetissään 30.11.2022 julkaisema artikkeli yllytti toista allekirjoittanutta AAJ:tä toteuttamaan mustamaalauskampanjan kantajaa vastaan julkistamalla 23.1.2023 ensimmäisen pöytäkirjan sisällön, mikä kantajan mukaan vaikeutti sen jäsenten uudelleenmobilisointia toista tarkistusmenettelyä ajatellen, se ei esitä mitään näyttöä tämän väitteen todenperäisyyden osoittamiseksi, koska sen esittämässä 23.1.2023 päivätyssä esitteessä ei osoiteta sitä vastaan suunnatun mustamaalauskampanjan olemassaoloa.

146 Näin ollen tämä väite ja kanneperusteen toinen osa kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomana.

c) Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee vilpittömän yhteistyön hengen loukkaamista, kun sitä luetaan suhteellisuusperiaatteen valossa

147 Kantaja väittää, että neuvosto on loukannut vilpittömän yhteistyön henkeä, kun sitä luetaan suhteellisuusperiaatteen valossa, koska sen olisi pitänyt myöntää kantajalle liitteessä olevassa 4 kohdassa määrätty 18 kuukauden siirtymäaika, jotta kantaja olisi voinut hallita tilannetta, joka liittyi siirtymään sen asemasta tunnustettuna ja edustavana AAJ:nä sen uuteen asemaan pelkästään tunnustettuna AAJ:nä.

148 Tässä yhteydessä on ensinnäkin huomautettava, että SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti unioni ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan perussopimuksista johtuvia tehtäviä täyttäessään.

149 Tässä määräyksessä ei siten aseteta neuvostolle velvollisuutta vilpittömään yhteistyöhön sen suhteissa kantajan kaltaiseen oikeushenkilöön.

150 Kantaja ei myöskään ole vedonnut mihinkään muuhun unionin oikeuden säännökseen tai määräykseen, jossa toimielimelle asetettaisiin velvollisuus vilpittömään yhteistyöhön sen suhteissa AAJ:ihin.

151 Erityisesti on todettava, ettei sopimuksessa määrätä neuvoston ja allekirjoittaneiden AAJ:iden velvollisuudesta tehdä vilpitöntä yhteistyötä.

152 Kantaja ei näin ollen voi tehokkaasti vedota vilpittömän yhteistyön periaatteeseen, ja kanneperusteen tämä osa on hylättävä tehottomana, koska se perustuu tämän periaatteen loukkaamiseen.

153 Toiseksi on huomautettava suhteellisuusperiaatteen osalta, että perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan mukaan «tässä perusoikeuskirjassa tunnustettujen oikeuksien ja vapauksien käyttämistä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla sekä kyseisten oikeuksien ja vapauksien keskeistä sisältöä kunnioittaen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti rajoituksia voidaan säätää ainoastaan, jos ne ovat välttämättömiä ja vastaavat tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia». Lisäksi SEU 5 artiklan 4 kohdassa määrätään, että suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

154 Tältä osin on todettava, että liitteessä olevassa 4 kohdassa määrätään, että jos palvelukseen asetetun henkilöstön jakautuminen edustavien AAJ:iden kesken muuttuu, palvelukseen siirretty henkilöstö voi jatkaa tehtävässään 18 kuukauden siirtymäkauden ajan.

155 Tämän säännöksen sanamuodosta ilmenee siten, että sitä sovelletaan ainoastaan edustaviin AAJ:ihin, eikä kantaja voi riidanalaisen päätöksen hyväksymisen jälkeen enää vedota tähän asemaan.

156 Näin ollen neuvosto ei olisi voinut myöntää kantajalle liitteessä olevassa 4 kohdassa määrättyä 18 kuukauden siirtymäaikaa rikkomatta samalla kyseistä määräystä ja loukkaamatta näin ollen myös oikeudellista kehystä, jonka se on itse asettanut, sekä oikeusvarmuuden periaatetta.

157 Näin ollen kantaja ei voi perustellusti väittää, että se, että neuvosto kieltäytyi myöntämästä kantajalle liitteessä olevassa 4 kohdassa määrättyä siirtymäaikaa, merkitsisi suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

158 Kanneperusteen tämä osa ja toinen kanneperuste kokonaisuudessaan on näin ollen hylättävä.

4. Kolmas kanneperuste, joka koskee järjestäytymisvapautta koskevan perusoikeuden loukkaamista

159 Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 12 artiklan 1 kohdassa, sen 27 ja 28 artiklassa sekä Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 11 artiklassa vahvistettua järjestäytymisvapautta. Kantaja nimittäin katsoo, että riidanalaisella päätöksellä rajoitetaan sen jäsenten järjestäytymisvapauden käyttämistä, koska päätöksen välittömänä vaikutuksena kantajan puheenjohtajan tilapäinen siirto ja sihteeriasiain hallintoavustajan käytettävissä olo päättyvät ja kantajalle jää toimintakeinoksi pelkkä sähköpostiosoite.

160 Kantaja väittää myös, että koska sen puheenjohtajan on nyt palattava neuvoston pääsihteeristön kokoaikaiseen virkaan, tämä ei ole enää samalla tavoin käytettävissä ammattiyhdistyksen tehtävien hoitamiseen sen jäsenten palveluksessa kuin aikaisemmin, minkä vuoksi kantajan kohtaloksi koituu «hidas kuolema» sen nykyisten tai mahdollisten jäsenten menettäessä mielenkiintonsa.

161 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

162 Tässä kohdin on huomautettava, että vaikka SEU 6 artiklan 3 kohdassa vahvistetuin tavoin Euroopan ihmisoikeussopimuksessa tunnustetut perusoikeudet ovat osa unionin oikeutta yleisinä periaatteina ja vaikka perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdassa määrätään, että perusoikeuskirjan oikeuksilla, jotka vastaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja oikeuksia, on sama merkitys ja sama ulottuvuus kuin ihmisoikeussopimuksessa, ihmisoikeussopimusta ei voida pitää – niin kauan kuin unioni ei ole siihen liittynyt – muodollisesti unionin oikeusjärjestykseen sisältyvänä oikeudellisena välineenä (ks. tuomio 22.10.2020, Silver Plastics ja Johannes Reifenhäuser v. komissio, C-702/19 P, EU:C:2020:857, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

163 Perusoikeuskirjan selityksistä (EUVL 2007, C 303, s. 17) käy sitä vastoin ilmi, että perusoikeuskirjan 12 artiklan 1 kohdassa turvattu oikeus vastaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklassa turvattua oikeutta ja että sillä on perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan mukaisesti sama merkitys ja kattavuus kuin kyseisellä määräyksellä (tuomio 19.10.2023, Aquino v. parlamentti, C-534/22 P, ei julkaistu, EU:C:2023:802, 30 kohta).

164 Tätä kanneperustetta on näin ollen tarkasteltava perusoikeuskirjan 12 artiklan 1 kohdan valossa.

165 Näin ollen on syytä huomauttaa, että perusoikeuskirjan 12 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: «Jokaisella on oikeus rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja yhdistymisvapauteen kaikilla tasoilla erityisesti poliittisessa, ammattiyhdistys- ja yhteiskunnallisessa toiminnassa, mihin sisältyy, että jokaisella on oikeus perustaa yhdessä muiden kanssa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin etujensa puolustamiseksi».

166 Lisäksi perusoikeuskirjan 27 ja 28 artiklassa määrätään, että «työntekijöille tai heidän edustajilleen on asianmukaisilla tasoilla taattava mahdollisuus saada riittävän ajoissa tietoa ja tulla kuulluksi unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisissa tapauksissa ja niissä määrätyin edellytyksin» ja että «työntekijöillä ja työnantajilla tai näiden järjestöillä on unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti oikeus asianmukaisilla tasoilla neuvotella ja tehdä työ- ja virkaehtosopimuksia sekä oikeus ryhtyä eturistiriitatilanteissa etujensa puolustamiseksi työtaistelutoimiin, lakko mukaan lukien».

167 Lopuksi on syytä huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 24 b artiklan mukaan «virkamiehillä on yhdistymisvapaus; he voivat erityisesti olla eurooppalaisten virkamiesten ammattijärjestöjen jäseniä».

168 Tältä osin oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin toimielinten tehtävänä on pidättäytyä kaikesta, mikä voisi haitata edellä 165–167 kohdassa mainituissa säännöksissä vahvistetun järjestäytymisvapauden käyttämistä (ks. vastaavasti tuomio 18.1.1990, Maurissen ja Union syndicale v. tilintarkastustuomioistuin, C-193/87 ja C-194/87, EU:C:1990:18, 12 kohta).

169 Unionin virkamiehille ja toimihenkilöille näin myönnetty järjestäytymisvapaus merkitsee sitä, että AAJ:illä on oikeus harjoittaa mitä tahansa laillista toimintaa puolustaessaan jäsentensä ammatillisia etuja (ks. tuomio 18.1.1990, Maurissen ja Union syndicale v. tilintarkastustuomioistuin, C-193/87 ja C-194/87, EU:C:1990:18, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

170 Tästä seuraa yhtäältä, että unionin toimielinten on hyväksyttävä se, että AAJ:t hoitavat edustus- ja neuvottelutehtäviään kaikkien henkilöstöä kiinnostavien asioiden osalta, ja toisaalta, että unionin toimielimet eivät saa määrätä virkamiehille tai toimihenkilöille mitään seuraamuksia heidän ammattijärjestössä toimimisensa vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 18.1.1990, Maurissen ja Union syndicale v. tilintarkastustuomioistuin, C-193/87 ja C-194/87, EU:C:1990:18, 14 ja 15 kohta).

171 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalaisen päätöksen nojalla kantajalla on edelleen tunnustetun AAJ:n ominaisuudessa käytössään sopimuksen 13 artiklassa määrätyt resurssit ammattiyhdistystoimintansa harjoittamiseksi, joten vaikka sillä ei ole samoja oikeuksia eikä samoja resursseja kuin edustavalla AAJ:llä, sillä säilyy kuitenkin mahdollisuus hoitaa edustus- ja neuvottelutehtäviään kaikissa henkilöstöä kiinnostavissa kysymyksissä.

172 Riidanalaisella päätöksellä ei myöskään millään tavoin estetä kantajaa saamasta takaisin edustavan AAJ:n asemaansa, jos se täyttää jälleen sopimuksessa määrätyn edustavuutta koskevan kynnysarvon.

173 Riidanalaisella päätöksellä ei myöskään rajoiteta kantajan jäsenten rauhanomaista kokoontumisvapautta eikä heidän etujensa puolustamiseksi harjoittamaa yhdistymisvapautta eikä heidän oikeuttaan saada tietoja ja tulla kuulluksi hyvissä ajoin erityisesti henkilöstösäännöillä perustetussa henkilöstökomiteassa.

174 Tässä kohdin on syytä huomauttaa, että henkilöstösääntöjen 9 artiklan 3 kohdan mukaan henkilöstökomitea edustaa koko henkilöstön etua toimielimessä, jonka palveluksessa henkilöstö on, ja huolehtii jatkuvasta yhteydenpidosta toimielimen ja sen henkilöstön välillä; se pyrkii edistämään yksiköiden toimintaa antamalla henkilöstölle mahdollisuuden ilmaista mielipiteensä (ks. vastaavasti tuomio 19.10.2023, Aquino v. parlamentti, C-534/22 P, ei julkaistu, EU:C:2023:802, 32 kohta).

175 Lopuksi on todettava, ettei riidanalaisella päätöksellä millään tavoin estetä muita neuvostossa toimivia edustavia AAJ:itä puolustamasta kantajan jäsenten etuja neuvoteltaessa ja tehtäessä henkilöstösääntöjen 10 c artiklassa tarkoitettujen sopimusten kaltaisia sopimuksia eikä kantajan jäseniä ryhtymästä etujensa puolustamiseksi työtaistelutoimiin, lakko mukaan lukien.

176 Näin ollen ei voida katsoa, että riidanalaisella päätöksellä – jota ei ole tehty kantajan ammattiyhdistystoiminnan vuoksi mutta joka on sopimuksen mukaan oikeutettu niiden ulosottomiehen toteamusten perusteella, joiden mukaan kantaja ei täyttänyt mainitussa sopimuksessa määrättyä edustavuutta koskevaa kynnysarvoa ensimmäisenä eikä toisena viiteajankohtana – pyrittäisiin rankaisemaan kantajaa tai estämään sen jäseniä käyttämästä järjestäytymisvapauttaan tai perusoikeuskirjan 12 artiklan 1 kohtaan sekä 27 ja 28 artiklaan perustuvia oikeuksiaan.

177 Tältä osin on todettava, ettei kantaja ole väittänyt eikä etenkään näyttänyt toteen, että sopimuksen määräykset, jotka koskevat resurssien ja välineiden antamista AAJ:ien käyttöön niiden ammattiyhdistystoiminnan helpottamiseksi sillä perusteella, ovatko ne edustavia vai tunnustettuja AAJ:ita, rajoittaisivat perusoikeuskirjan 12, 27 ja 28 artiklassa sekä henkilöstösääntöjen 24 b artiklassa turvattujen oikeuksien käyttöä.

178 Näin ollen kolmas kanneperuste ja kumoamisvaatimus kokonaisuudessaan on hylättävä perusteettomana.

B Vahingonkorvausvaatimus

179 Kantaja väittää, että ensimmäisen tarkistusmenettelyn tulosten julkaiseminen 30.11.2022 kantajaa sekä kahta muuta asianomaista allekirjoittanutta AAJ:tä kuulematta ja kiireellä merkitsee hyvän hallinnon periaatteen riittävän ilmeistä loukkaamista kantajaan nähden, mistä on aiheutunut sille aineetonta vahinkoa sen maineen vahingoittumisen vuoksi. Se vaatii, että neuvosto velvoitetaan maksamaan symbolinen yhden euron suuruinen korvaus tästä vahingosta.

180 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

181 Tässä kohdin on syytä huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntyminen edellyttää kaikkien seuraavien edellytysten täyttymistä: oikeussäännön, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeinen rikkominen, vahingon tosiasiallinen syntyminen sekä syy-yhteys toimen antajalla olevan velvollisuuden laiminlyönnin ja vahinkoa kärsineille henkilöille aiheutuneen vahingon välillä (ks. tuomio 27.4.2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro ym. v. komissio, C-549/21 P, ei julkaistu, EU:C:2023:340, 113 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

182 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja vetoaa vahingonkorvausvaatimuksensa tueksi ainoastaan samaan lainvastaisuuteen, jonka se on esittänyt tukemaan kumoamisvaatimustaan ja erityisesti toisen kanneperusteen toisen osan kolmanteen väitteeseen, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista sen seurauksena, että ensimmäisen tarkistusmenettelyn tulokset julkaistiin 30.11.2022.

183 Edellä olevasta 146 kohdasta seuraa, että toisen kanneperusteen toisen osan kolmas väite, johon on vedottu kumoamisvaatimuksen tueksi, on hylätty perusteettomana.

184 Näin ollen edellä 181 kohdassa mainittu ensimmäinen edellytys, joka mahdollistaa sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen ja liittyy sellaisen oikeussäännön rikkomiseen, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, ei täyty.

185 Vahingonkorvausvaatimus on näin ollen hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia muita unionin toimielinten vastuun syntymisen edellytyksiä.

IV Oikeudenkäyntikulut

186 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelyyn liittyvät kulut mukaan lukien.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu yhdeksäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen virkamiesten ammattiliitto, neuvostoa koskeva jaosto (FFPE, neuvostoa koskeva jaosto), velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelyyn liittyvät kulut mukaan lukien.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä joulukuuta 2024.

Allekirjoitukset